

Publicerad 2007-03-23 09:19 av Catrin

Så här kan min dag på jobbet se ut, våra livsöden är olika och ingen död är den andra lik.

Döden är aldrig lik

I soffan under en varm svart flecefilt

kan man skönja konturerna

av en alldeles för mager kropp

Tv:n står på och MTV videomix rullar fram på 42 tums skärmen

På bordet står en cocacola flaska,

en näringsdryck och

6 askar med mediciner

På golvet under bordet står en halvfärdig konstruktion av lego

I fotöljen sitter en liten flicka uppkrupen i mormors knä för mamma är för sjuk och har för ont för att kunna ha henne i sin famn

Om det varit tyst hade man kunnat höra morfinpumpens surrande för varje dos som pumpas in för att ge lindring, bortom bot, bara lindring.

Slutet är nära, mitt i livet

Snälla, stanna tiden

I sängen under ett blommigt överkast

kan man skönja konturerna av en alldeles för mager kropp.

På sängkanten sitter en son som tagit sig dit på besök

med hjälp av sin rullator

Han håller sin mors rynkiga hand i sin

Radion står på och berättar om vårbrukets förväntade vedermödor

På bordet står en flaska ramlösa

och en tub idominsalva

psalmboken ligger uppslagen

Den ärvda klockan slår sin förmiddagsklang

Livet har varat länge, slutet är nära

Det är sista gången hon hör den slå.

Låt den slå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catrin med Poeter.se id #15229 innehar upphovsrätten